

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De iisdem rursus plagis, ad hæc Prophetæ verba; Haurietis aquas in
gaudio de fontibus Salvatoris. Quantò est de peccato major tristitia, tantò
est peccatoris majus gaudium de fontibus Salvatoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

fic planè speranda est salus salutari ejus aspectu, qui dixit, sicut exaltavit Moyses serpentem ita exaltari oportet filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam. CREDO Domine adiuvâ incredulitatem meam.

III. PUNCTUM.

In plagis ergo sanitas, in quibus concurrunt ea omnia, quæ ad infirmitatum quarumlibet spiritualium remedia, non minus suaviter quam efficaciter valere possunt. Quia ipse capit, & sanabit nos. Sic Sancti Patres, quos inter S. Augustinus, In omnibus rebus non inveni tam efficaciter remedium quam vulnera Christi: in illis dormio securus, & revivisco intrepidus. Sanctus item Ambrosius: vulnus est quod Christus excepit, sed unguentum est quod effudit. Sanctus quoque Bernardus ad hæc Canticoꝝ verba: Surge amica mea & veni columba mea in foraminibus petra: ET revera, inquit, ubi tuta firmaque infirmis securitas & requies nisi in vulneribus Salvatoris? Eremit mundus, premit

corpus, Diabolus insidiatur: non cado, firmatus enim sum supra firmam petram. Quid tam ad mortem, quod non Christi morte salvetur? Si ergo in mentem veneris tam potens, tamque efficax medicamentum, nulla jam possum morbi malignitate terri. Foderunt manus eius & pedes, latusque lancea foraverunt, & per hæc ruinas licet mihi sugere mel de petra, oleumque de saxo durissimo.

His adijunge divinum authorem libri de Imitatione Christi. Requiesce in passione Christi, & in Sacris vulneribus eius libenter habita. Si enim ad vulnera & pretiosa stigmata Iesu devotè confugis, magnam in tribulatione conforationem senties, nec multum curabis hominum despectiones, facilliterque verba derrahentia prefers. Si semel perfecte introisses in interiora Iesu, & modicum de ardenti amore ejus sapuisses, tunc de proprio commodo vel incommodo nihil curares, sed magis de opprobrio illato gauderes, quia amor Iesu facit hominem seipsum contemnere. O quam pauci amant Iesum, cum pauci seipso contemnant.

DE HISDEM RURSUS PLAGIS.

AD HÆC PROPHETÆ VERBA.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. II. 12.

ID EST, de quinque Christi plagis, quæ sunt veluti quinque fontes, qui è terrestri paradiso quondam erumpebant, in universam terram faciem; Erant enim quatuor memorata in Genesi flumina, & fons ascendens e terra, ut ibidem describitur.

Non est autem dubium, quin S. Thomas Apostolus attractu plagarum Domini, mysticas illas haurierit aquas in gaudio de facis fontibus Salvatoris. Sed cum simul etiam de peccato suo perfectè contritus fuerit, mirum forte videri posset, quomodo tantus dolor, qualis est eius qui perfectè contritus est, convenire possit cum tali gaudio, quod ex illis haustis aquis percipitur.

Verum tam præclare simul conveniunt duo illi affectus gaudij & doloris, ut quo est dolor vehementior, eò sit majus gaudium. Atque ut provocemur ad illum dolorem cum divina gratia tam libenter suscipiendum quam ipsum gaudium, hæc opportunè potest proponi Veritas, quæ diligenter expendatur:

Quantò est de peccato major tristitia, tantò est peccatoris majus gaudium de fontibus Salvatoris.

RATIO est, quia quantò profusius hauriuntur illa aqua, tanto maius est gaudium. Clara est propositio.

Sed quantò maior est de peccato tristitia, tanto profusius hauriuntur illa aqua. Satis evidens erit conclusio, si vera est hæc propositio: Unde hoc unum superest declarare quam sit vera. Sic autem breviter indicatur, aperiendo quinos fontes seu quinque præcipua capita, unde ex consideratione plagarum Christi, tantò profusius hauriuntur aquæ in gaudio, quanto maior est de peccato dolor.

PRIMUS fons est bonitatis, quia sic Christus nos diligit, ut quas semel amore nostri plagas accepit, semper conservare velit. O fons vivo L. 3. de ris perpetuis, quid dicam de te? Quas verò aquas Imit. Christi effundat ille fons, affectus sunt amoris recti c. 10. proci, quis enim non cum diligit, à quo se

diligi? & tantò certò profusius hauriuntur illæ aquæ, quantò quis vehementius se sentit diligi & diligere.

Jam verò quis hoc utrumque apertius sentire potest, quàm qui vehementius de peccato dolet? Sic enim hic dolor ex amore nascitur, ut ex dolore etiam amor crescat, & sicut quantò quis magis amat, tantò magis dolet, sic vicissim quantò magis dolet, tanto amat etiam vehementius. *Dilexit multum*, inquit Dominus de illa quæ multò doluit, & de qua illud Sapientis dici potest: *in aqua, qua omnia extinguir, plus ignis valuit*: At quid inde retulit nisi pacem & gaudiù? *Vade*, inquis, *in pacem*, fructu gaudio, tanto majori, quantò profusius amoris aquas hauris, unde est illud gaudiù. Sic dicebat Apostolus, *sicut abundans passiones Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolatio nostra*. Vide in 3. parte, Feriam 4. hebdomadæ 7.

SECUNDUS fons est misericordiæ & redemptionis, cum ex aspectu plagarum Christi, velut ex percussa petra defluunt illæ aquæ, quibus indurati mollescant ad bene sperandum animi. Quis enim non bene speret ubi tale est patrociniùm? Et quantò quis magis sperat de tali misericordia, tantò certè profusius illas haurit aquas. *Bona sp̄i fecisti filios tuos*, aiebat Sapientis.

At quis est, qui magis speret, quam qui magis dolet? Cum enim vera spes requirat ex parte nostra dolorem illum, quid potest ad spem desiderari amplius quando illè adest dolor? Unde ex consequenti quis magis gaudeat, quis in majori gaudio de fontibus Salvatoris aquas hauriat, quam qui magis de peccato dolet? *Spe gaudentes* ait Apostolus, primò quidem illa spe quæ speratur peccati remissi gratia, tum quæ speratur gloria.

TERTIUS fons est largitatis, ex quo additur ad præcedentem, ut non solum peccata Salvator dimittat, sed & novas impertiat gratias, quibus peccator surgat velocius & ambulet firmiter in divinis mandatis: Quæ quidem largitas apparet in plagatis manibus, non tantum quia sic aperta indicant se nihil donorum retinere posse, se nihil continere quod non effundant, sicque *tormentiles* dictæ sunt, quod nihil supra possit residere: sed multò magis id apparet, quod in illis retentis plagis manifestè aperiat, quàm sit profusus & munificus, cum longè plura fecerit ad

salutem nostram, quam possent exigi. Satis erat Misericordia, dum corpus viveret, aut dū in cruce staret mortuum, plagas accepisse: sed non est satis largitati Salvatoris: Nam Sacras illas plagas, etiam dum resurgit & quamdiu viveret, vult reservare; ut nunquam non constet quam sit bene animatus in omnes, qui se sibi adixerint.

O profusam largitatem, quis non tali obsequatur Domino, quis non tali gaudeat in obsequio, & tantò magis gaudeat, quantò cum in se liberaliorem sentiat!

At quis id verius sentiat, quàm qui acerbius de peccato dolet? cum enim sit donorum optimum sic de peccato dolere, cumque hoc dono se tantò indignum peccator videat, quantò acerbius dolet se peccasse, profectò non potest sic dolere, quin simul sentiat quantum debeat tantæ beneficentiæ, & quin ex quo gaudeat se talem habere Dominum, qui non modò non punit delinquentem, sed ubi abundavit delictū, superabundare facit & gratiā. *Rom. 5.*

QUARTUS fons est pietatis, unde devotionis hauriuntur aquæ. Mirum enim quantum hic acquiescat devotio considerantis tantam bonitatem, tantam misericordiam, tantamque largitatem & benignitatem, quæ apparet ex illis plagis.

Et quantum quidem crescit Devotio, tanto profusius dici possunt illæ hauriri aquæ, quæ nihil aliud verè sunt, quam illi devotionis & pietatis affectus. At quæso te, quinam sunt pietatis solidiores affectus, nisi qui conjunctim habent de peccatis dolorem? nonne alii omnes suspecti sunt? nonne alii ex amore proprio, vel dæmone illudente formari possunt? solius autem Christi gratiā verus de peccatis dolor haberi possit? *Ego sum qui peccavi, ego inique egi. Vertatur obsecro manus tua contra me.* *2. Reg. 24*

Hæc est vera devotio sacras intuentis plagas, hæc est vera profusio sacras inde haurientis aquas. Ac proinde hoc est verius & majus gaudium, quo de fontibus Salvatoris salutare aquæ potentur.

QUINTUS fons est potentiæ seu firmitatis, unde illæ hauriuntur aquæ, quibus additur menti vigor & robur contra omnes hostes, ut supra dictum est. Et tantò manifestè profusius illæ aquæ hauriuntur, quantò sentitur firmiter illud robur, atque animus imperturbatus in quovis casu. Sicut autem peccato-

ri seu peccatum foventi suum, parum prodes-
 fer se in Christi plagas abdere, cum per pecca-
 tum hosti ansam præberet; sic planè si quis
 deponat peccatum, sicut verè is deponit, qui
 de peccato dolet, ita se fortem & robustum
 sentit, dum in Christi vulneribus delitescit, ut
 si totus eò infernus erumperet, toti unus in-
 ferno resisteret. Ac proinde si quod de prote-
 ctione Christi sentitur gaudium, ut certè sen-
 titur magnum, tantò illud erit majus, quantò
 erit major de peccato tristitia, quia eo deletò
 nil restat, quod protectionem divinam possit
 infirmare. Huc enim aptè referri potest, quod
 dicebat Achior Holoferni, de Judæis, quoties-
 cunque pœnituerunt se recessisse à cultura Dei
 sui, dedit eis Deus cœli, virtutem resistendi.

Judith. 5.

Quantum itaque participare, volueris de
 illo gaudio, quo de fontibus Salvatoris, salu-
 tates hauriuntur aquæ, tantò te cuiusvis pec-
 cati magis pœniteat, & reddetur tibi lætitia
 salutaris Dei, & spiritus principali confirmaberis.

Pf. 50.

Vide in 1. parte, die 21. Decembris, ubi plu-
 ra de sancto Thoma, & de Evangelio hodiern-
 no, quæ huc commodè referri possunt; sicut
 & quæ passim de fide & de pace, ac in primis,
 occasione pacis à Christo datæ, cum acceptas
 monstraret plagas, hæc satis opportuna vi-
 detur.

Pax in pugna.

In 3. parte, Feria 4. hebdomada decima.

AD verba verò Epistolæ, quæ hoc ipso die
legitur.

Hæc est Victoria, qua vincit mundum, fides nos-
tra, 1. Ioan. 5.

Considerari potest hæc

VERITAS PRACTICA.

Quanta olim erat fidelium gloria, mundum
vincere; tanta modò est ignominia, vinci
à mundo.

RATIO petitur à fortitudine vel debilitate
mundi, de qua si dici potest, quod quàm olim fortis
erat, tam modò est debilis, vere etiam dici potest,
quod quanta olim erat fidelium gloria, mundum
vincere: tanta est modò ignominia, vinci à
mundo.

Sed verum est dicere quod, quàm olim man-
aus erat fortis, tam modò est debilis.

Ergo eò verè sequitur quod, quanta olim erat
fidelium gloria mundum vincere: tanta modò est
ignominia, vinci à mundo. Quod certe diligen-
ter esset advertendum eò cavendum.

AD primam propositionem, explanari pri-
 mò debet, quid sit mundum vincere, vel
 ab eo vinci. Nempe in negotio fidei, religio-
 nis, castitatis, aut alicujus virtutis, à mundo
 expugnata, si non obstante quavis expugna-
 tione, virtus servetur, vincitur mundus: si ve-
 rò virtus cedat vitio, tunc mundus vincit.
 Deinde verò exponendum est, quod ille ip-
 se mundus, qui olim fidem & religionem ex-
 pugnavat, modò etiam illam in pugnet, &
 nobis modò cum ipso sic est decertandum
 quotidie, ut vincamus vel vincamur: vel vir-
 tuti vitium, vel virtus cedat vitio. Denique
 quàm verum illud sit, quod si modò mundus
 tam est debilis, quàm olim erat fortis, tanta
 est ignominia nunc ab eo vinci, quanta olim
 erat eum vincere, gloria; Nam oppositorum
 eadem est ratio, si gloria victori est, quod for-
 tiorem vincat, ignominia victi est, quod à de-
 biliori vincatur: Et quanta est illius glòria,
 tanta est istius ignominia, si præcipue quan-
 ta est hostis devicti fortitudo, tanta fuerit
 vincens debilitas? Si Davidi puero glorio- 1. Reg. 17.
 sum fuit in funda & lapide Gygantem illum
 profternere, qui omni ex parte videbatur eo,
 superior, nonne huic tam ignominiosum fuit
 sic profterni? Quid Samsonis victorias illu-
 striores reddidit, nisi quod ille unus una mâ-
 dibula asini, mille viros interfecit? Quid verò
 ad eius ignominiam turpius quam quod ille
 ipse Samson ab una Dalila vinceretur? Hoc
 sensit ille Abimelech, qui cum multis glorio- 1. Iud. 16.
 sè contrivisset, tum ab una pereussus muliere,
 suo se exposuit occidendum armigero, Ne di-
 catur, inquit, quod à femina interfectus sum.
 O si à carno sic vinci timeremus?

Ad secundam verò propositionem, latè pa-
 teret dicendi campus de antiquis persecutori-
 bus fidei, quàm varii fuerint, quàm crudeles,
 quàm omni modo fortes ad expugnandos;
 quosque fideles, qui tamen ex omni sexu, &
 ætate fideles sævientem in se totum mundum
 devicerunt, ut præclare sanctus Cyprianus ad
 ipsos Martyres & Confessores lætationem diri-
 gens: Tolerastis usque ad consummationem glo- 1. 2. Ep. 6.
 ria, durissimam quaestionem: nec cessistis suppli-
 cis, sed vobis potius supplicia cesserunt. Etenim do-
 lozibus,